

κατὰ σχῆμα καὶ στίξιν ὑποβοηθοῦσαν τὴν διὰ τῆς φωνῆς μουσικὴν ἔκφρασιν, συνοδεύεται δὲ ἀπὸ σύντομον καὶ ἄκρως συντηρητικὸν apparatus criticum. Τὸν τόμον συμπληρώνει μετρικὸς appendix ἐξ 28 σελίδων συνταχθεὶς, ὡς δηλοῦται, ὑπὸ τοῦ Τρυπάνη κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ Maas, πίναξ ὀνομάτων καὶ στήλη ἀντιστοιχίας τῶν ἐν τῇ ἐκδόσει Ὑμνων πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῆς σειρᾶς τῶν Ὑμνων ἐν τῇ περὶ Ἀκροστιχίδος μελέτῃ τοῦ Krumbacher.

Ἡ ἔκδοσις Maas - Τρυπάνη, στηριζομένη εἰς ὅλην τὴν ἐκ τῶν κωδίκων γνωστὴν χειρόγραφον παράδοσιν, περιέχουσα 59 γνησίους Ὑμνους, ἐξ ὧν 12 τὸ πρῶτον ἐν αὐτῇ ἐκδιδόμενους, συνοδευομένη ἀπὸ ἀξιόλογον καὶ σχεδὸν μοναδικὸν μετρικὸν συμπλήρωμα, κομψὴ εἰς ἐμφάνισιν καὶ εὐχερῆς εἰς χρῆσιν, εἶναι ἢ πληρεστέρα καὶ καλυτέρα ἐπιστημονικὴ καὶ κριτικὴ ἔκδοσις τῶν γνησίων Ὑμνων τοῦ ὑπερόχου τῆς ὀρθοδόξου ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας Ὑμνωδοῦ. Ἡ ἐν τῇ ἐκδόσει ταύτῃ ἐμφανιζομένη καὶ ὁμολογουμένη ἐπιστημονικὴ συμβολὴ τοῦ Ἑλλήνου καθηγητοῦ Τρυπάνη ἱκανοποιεῖ καὶ τὴν μνήμην τοῦ μεγίστου τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας Ὑμνωδοῦ καὶ τὴν ἑλληνικὴν φιλολογικὴν ἐπιστήμην.

*

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Ἰωάνν. Καλιτσουνάκης**, παρουσιάζων τὸ βιβλίον τοῦ κ. Στυλ. Ἀλεξίου «*Βοσκοπούλα*», εἶπε τὰ ἑξῆς:

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν νέαν ἔκδοσιν τοῦ Κρητικοῦ εἰδυλλίου «*Βοσκοπούλα*», ἡ ὁποία ἔκδοσις ἔγινε ἀπὸ τὸν Στυλιανὸν Ἀλεξίου (Ἡράκλειον 1963), Διευθυντὴν τοῦ Μουσείου Ἡρακλείου καὶ γνωστὸν ἀρχαιολόγον, υἱὸν δὲ τοῦ φιλόλογου καὶ λογοτέχνου Λευτέρη Ἀλεξίου. Τὸ ποίημα τοῦτο συνετέθη πιθανώτατα περὶ τὸ 1600, εἶναι δὲ γνωστότατον καὶ εἰς τὸν ἄλλον ἑλληνικὸν λαὸν ἐκτὸς τῆς Κρήτης, καὶ θεωρεῖται ὡς ἐν ἐκ τῶν ἀριστουργημάτων, ὅς εἰπωμεν οὕτω, τῆς παλαιότερας ἑλληνικῆς λογοτεχνίας. Ἠσχολήθησαν περὶ αὐτὸ πολλοὶ λόγιοι ἡμέτεροι καὶ ξένοι. Ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀναφέρω τοὺς Ἀντ. Γιάνναρον, Νικ. Τωμαδάκη, τὸν μνημονευθέντα Ἐλευθέριον Ἀλεξίου καὶ κυρίως τὸν καθηγητὴν Μαν. Μανούσικαν, ὅστις ἀρχικῶς ἐπρόκειτο νὰ τὸ ἐκδώσῃ εἰς νέαν ἐπεξεργασίαν. Ἡ πρώτη τυπωμένη ἔκδοσις τοῦ μικροῦ τούτου λογοτεχνικοῦ ἔργου ἐγένετο ἐν Βενετίᾳ τῷ 1627, ἐξεδόθη ἔπειτα πολλάκις μετὰ ταῦτα, καὶ ἀπὸ τὸν Émile Legrand, τὸν μέγαν αὐτὸν εὐεργέτην τῶν νεοελληνικῶν μελετῶν.

Ἡ προκειμένη ἔκδοσις εἶχε νὰ παλαίσῃ πρὸς πολλὰς δυσκολίας ἕνεκα ἀνωμαλιῶν μὲ πολλὰς γραφὰς καὶ παραδιορθώσεις τῶν προηγουμένων ἐκδόσεων (ἀποτέλεσμα πλὴν ἄλλων καὶ τῆς ἀπὸ μνήμης παραδόσεως ἐν πολλοῖς τοῦ κειμένου), πε-

ραιτέρω εἶχε νὰ παλαίση μὲ τὴν ἀκαταστασίαν τοῦ μέτρου, διότι πολλοὶ στίχοι ἦσαν ὑπέρμετροι κλπ.

Τῆς πρώτης ἐκδόσεως τοῦ κειμένου σώζονται δύο καὶ μόνα ἀντίτυπα, τὸ ἓν εἰς Βιβλιοθήκην τῆς Ρώμης (Bibliotheca Angelica) καὶ τὸ ἄλλο εἰς βιβλιοθήκην τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἐν τῇ προκειμένῃ ἐκδόσει ἐξετάζονται ὅλα τὰ σχετικὰ ζητήματα εἰς 10 κεφάλαια τῆς εἰσαγωγῆς του.

Μετὰ τὸ κείμενον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάρχει καὶ ὑποσελίδιον κριτικὸν παράρτημα, ἔπονται αἱ σημειώσεις, ἐρμηνευτικαὶ ἱστορικαί, καὶ ἔπεται καὶ γλωσσάριον τῶν ιδιωματικῶν λέξεων.

Ἡ ἔκδοσις ἔγινε κατὰ τὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας εἶχε θέσει ὁ ἀείμνηστος Ξανθοῦδιδης διὰ τὴν ἔκδοσιν παρομοίων κειμένων εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Ἐρωτοκρίτου : Σεβασμὸν εἰς τὴν παράδοσιν καὶ εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἔργου.

Ἡ ἔκδοσις εἶναι ἀξιόλογος καὶ ἀνταξία πρὸς τὴν μνήμην τοῦ Στεφ. Ξανθοῦδιδης, εἰς τὴν ὁποίαν μνήμην ἀφιερώνει ὁ συγγραφεὺς καὶ τὸ βιβλίον του.

ΙΣΤΟΡΙΑ.— Βασιλικάτα Φραγκίσκου, Ἐκθεσις περὶ Κρήτης, 1630, ὑπὸ Στεφ. Σπανάκη. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἰωάνν. Καλιτσουνάκη*.

* Θὰ δημοσιευθῆ εἰς τὰς Πραγματείας τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τόμ. 25, ἀρ. 2.